

Een muis in huis

Na ons trouwen woonden we een maand of tien bij Geb's ouders in De Koog, eerst in de zomerwoning. Geb's vader had in de (voor hem) rustige zomertijd, slaapkamertjes in de tuin gebouwd en op het laatst zaten we in het achterste boetje. Het grote huis was verhuurd, de familie en logé's verdeeld over het zomerhuis en de slaapkamertjes.

Het was erg gezellig, maar we waren toch blij toen we een huisje in Oudeschild kregen. Het was niet veel en Geb was er de hele zomer hard in aan 't werk. Hij was machinist op de TESO-boot en had vroege of late dienst, daardoor had hij ook wel tijd voor zichzelf thuis. En na een paar maanden leek het al wat. Aan de vloer van de kamer kon hij niet veel doen, die liep nogal scheef af en dat was soms best wel leuk. We hadden lambrisering in de kamer en achter de kachel was er een grote kier tussen de vloer en de lambrisering ontstaan. Die winter zat ik 's avonds lekker bij de kachel toen er een muis uit de kier kwam tippelen. Ik hield me stil en de muis leek niet bang.

Geb had de hele week avonddienst en iedere avond kwam het muisje gezellig bij me zitten. Natuurlijk kon ik het niet laten om wat lekkers neer te leggen, wat zij in dank aannam. Ja, het was een zij, want na een tijdje klonk er luid gepiep achter de lambrisering. Geb vond dat niet leuk - en het kon ook niet - want voor je het weet zit je huis vol muizen. Ik verwachtte zelf een baby en die had ook een plekje nodig. Die scheve vloer was trouwens erg handig met de kinderwagen. Als je baby huilde, zette je de wagen aan de ene kant van de kamer, waarna hij zachtjes naar de andere kant rolde. Later ook leuk met een bal, enzovoorts.

We wonen nu op 't Horntje. Twee jaar geleden kwam er bij ons in de kamer weer een heel klein muisje binnen tippelen. Met staart en al was het vast nog geen acht centimeter, schattig om te zien. Hij liet zich ook zien. Hij tippelde over de vensterbank en over de bank, of we er nu waren of niet. Onder de tafel hoefde ik niet meer te vegen, want iedere nacht werden de kruimeltjes netjes opgeruimd. Ik had op een laag tafeltje een grote bak cyclamen staan, die opeens niet meer zo goed bloeiden. Toen ik vrijdags de kamer een beurt gaf en de kussens van de bank opschudde, bleek dat hij in een hoekje van de bank onder een kussen een mooi bedje had gemaakt van bloemblaadjes.

Eigenlijk genoot ik erg van mijn muisje, maar ja. We wisten hoe het ging...